

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 3 septembrie 2015
(OR. en)

11161/15

Dosar interinstituțional:
2015/0125 (NLE)

ASIM 67

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: DECIZIE A CONSILIULUI de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei

DECIZIA (UE) 2015/... A CONSILIULUI

din ...

**de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale
în beneficiul Italiei și al Greciei**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

¹ Avizul din ... (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în cazul în care unul sau mai multe state membre se află într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți din țări terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate adopta măsuri provizorii, în beneficiul statului sau al statelor membre în cauză.
- (2) În conformitate cu articolul 80 din TFUE, politicile Uniunii în domeniul controalelor la frontieră, al azilului și al imigrației, precum și punerea lor în aplicare trebuie să fie reglementate de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, iar actele Uniunii adoptate în acest domeniu trebuie să cuprindă măsuri adecvate pentru aplicarea acestui principiu.
- (3) Recenta situație de criză din Marea Mediterană a determinat instituțiile Uniunii să recunoască imediat faptul că această regiune se confruntă cu fluxuri de migrație excepționale și să solicite luarea de măsuri concrete de solidaritate față de statele membre din prima linie. În special, în cadrul unei reuniuni comune a miniștrilor afacerilor externe și interne, care a avut loc la 20 aprilie 2015, Comisia a prezentat un plan de zece acțiuni imediate care să fie întreprinse ca răspuns la această criză, printre care se numără și angajamentul de a analiza opțiunile legate de instituirea unui mecanism de transfer de urgență.

- (4) La reuniunea sa din 23 aprilie 2015, Consiliul European a decis, printre altele, să consolideze solidaritatea și responsabilitatea interne, angajându-se, în special, să sporească ajutorul de urgență acordat statelor membre din prima linie, să analizeze opțiunile privind organizarea transferului de urgență între statele membre pe bază voluntară și să desfășoare echipe ale Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) în statele membre din prima linie, în vederea prelucrării în comun a cererilor de acordare de protecție internațională, inclusiv în vederea înregistrării și a prelevării de amprente digitale.
- (5) În rezoluția sa din 29 aprilie 2015, Parlamentul European a reiterat necesitatea ca Uniunea să își întemeieze răspunsul la cele mai recente tragedii din Marea Mediterană pe acțiuni de solidaritate și de distribuire echitabilă a răspunderii și să își intensifice eforturile depuse în acest domeniu în beneficiul statelor membre care primesc cel mai mare număr de refugiați și de solicitanți de protecție internațională, în termeni absoluți sau relativi.
- (6) În cadrul reuniunii sale din 25 și 26 iunie 2015, Consiliul European a decis, printre altele, că trei dimensiuni-cheie ar trebui să avanseze în paralel: transferul/relocarea, returnarea/readmisia/reintegrarea și cooperarea cu țările de origine și de tranzit. Având în vedere actuala situație de urgență și angajamentul de a consolida solidaritatea și răspunderea, Consiliul European a convenit în special asupra transferului temporar și excepțional, în decurs de doi ani, din Italia și din Grecia către alte state membre, a 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională. Acesta a solicitat adoptarea rapidă a unei decizii a Consiliului în acest sens și a concluzionat că, în acest scop, statele membre ar trebui să convină prin consens asupra repartizării acestor persoane, reflectând situațiile specifice ale statelor membre.

- (7) Situațiile specifice ale statelor membre derivă în special din fluxurile de migrație din alte regiuni geografice, cum ar fi ruta de migrație din Balcanii de Vest.
- (8) Mai multe state membre s-au confruntat cu o creștere semnificativă a numărului total de migranți, inclusiv a numărului solicitanților de protecție internațională, care au sosit pe teritoriul lor în 2014, situație care s-a menținut, în unele dintre aceste state membre, în primele luni ale anului 2015. Pentru a face față acestei creșteri, câteva state membre au beneficiat de ajutor financiar de urgență din partea Comisiei și de sprijin operațional din partea EASO.
- (9) Dintre statele membre care se confruntă cu o situație de presiune puternică și având în vedere recentele evenimente tragice survenite în Marea Mediterană, în special Italia și Grecia sunt nevoite să facă față unor fluxuri fără precedent de migranți, inclusiv de solicitanți de protecție internațională care au în mod clar nevoie de protecție internațională, care sosesc pe teritoriul lor, fapt care exercită o presiune semnificativă asupra sistemelor lor de migrație și de azil.

- (10) Conform datelor Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (Frontex), rutele din centrul și estul Mării Mediterane au fost principalele zone de trecere neregulamentară a frontierei în Uniune în 2014. În 2014, numai în Italia au sosit peste 170 000 de migranți care au trecut neregulamentar frontiera, ceea ce reprezintă o creștere de 277 % comparativ cu anul 2013. Și Grecia s-a confruntat cu o creștere constantă, numărul migranților care au trecut neregulamentar frontiera acestei țări fiind de peste 50 000, ceea ce reprezintă o creștere de 153 % comparativ cu anul 2013. Numărul total a crescut în continuare în cursul anului 2015. În primele șase luni ale anului 2015, în Italia s-a înregistrat o creștere cu 5 % a cazurilor de trecere ilegală a frontierei, în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. Grecia s-a confruntat cu o creștere accentuată a numărului de cazuri de trecere ilegală a frontierei în aceeași perioadă, reprezentând o creștere de șase ori în cursul primelor șase luni ale anului 2014 (peste 76 000 în perioada ianuarie-iunie 2015 în comparație cu 11 336 în perioada ianuarie-iunie 2014). Din numărul total al migranților aflați în situație neregulamentară detectați în cele două zone menționate, un procent semnificativ îl reprezentau migrații proveniți din țări care, conform datelor furnizate de Eurostat, au o rată ridicată de recunoaștere a cererilor, la nivelul Uniunii.
- (11) Conform datelor Eurostat, în Italia 64 625 de persoane au solicitat protecție internațională în 2014, comparativ cu 26 920 în 2013 (ceea ce reprezintă o creștere de 143 %). În Grecia s-a înregistrat o creștere mai mică a numărului de cereri, numărul solicitanților fiind de 9 430 (ceea ce reprezintă o creștere de 15 %). În primul trimestru al anului 2015, 15 250 de persoane au solicitat protecție internațională în Italia (ceea ce reprezintă o creștere cu 47 % față de primul trimestru din 2014) și 2 615 persoane au depus cerere în Grecia (ceea ce reprezintă o creștere de 28 %) în comparație cu primul trimestru al anului 2014).

- (12) Până în prezent, în cadrul politicii în materie de migrație și azil au fost întreprinse numeroase acțiuni în sprijinul Italiei și al Greciei, inclusiv prin acordarea de asistență de urgență substanțială și de sprijin operațional din partea EASO. Italia și Grecia s-au situat pe locul al doilea și, respectiv, al treilea, în clasamentul celor mai mari beneficiari de fonduri acordate în perioada 2007 - 2013 în cadrul programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” (SOLID) și au primit, în plus, importante fonduri de urgență. Italia și Grecia vor continua, cel mai probabil, să fie principalii beneficiari ai Fondului pentru azil, migrație și integrare (AMIF) în perioada 2014 - 2020.
- (13) Având în vedere instabilitatea și conflictele persistente din imediata vecinătate a Italiei și Greciei, este foarte probabil ca sistemele de migrație și azil ale acestor țări să continue să se confrunte cu o presiune semnificativă, tot mai mare, în contextul în care este posibil ca un număr considerabil de migranți să aibă nevoie de protecție internațională. Acest lucru demonstrează necesitatea acută de a da dovadă de solidaritate față de Italia și Grecia și de a completa acțiunile de sprijin întreprinse până în prezent în favoarea acestora cu măsuri provizorii în domeniul azilului și migrației.
- (14) În același timp, Italia și Grecia ar trebui să ofere soluții structurale pentru a aborda presiunea excepțională exercitată asupra sistemelor lor de azil și migrație. Prin urmare, măsurile prevăzute în prezenta decizie ar trebui fie coroborate cu instituirea, de către Italia și Grecia, a unui cadru strategic solid pentru a răspunde situației de criză și a intensifica procesul de reformă în curs în domeniile menționate. În această privință, Italia și Grecia ar trebui fiecare să prezinte Comisiei, la data intrării în vigoare a prezentei decizii, o foaie de parcurs care să includă măsuri adecvate în materie de azil, primire inițială și returnare, prin care să se consolideze capacitatea, calitatea și eficiența sistemelor lor în aceste domenii, precum și măsuri prin care să se asigure punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii, pentru ca, ulterior duratei de aplicare a prezentei decizii, să li se permită să facă față mai bine unei posibile creșteri a aflului de migranți pe teritoriile lor.

- (15) Întrucât Consiliul European a convenit asupra unui set de măsuri interconectate, Comisiei ar trebui să i se confere competența de a suspenda, după caz, aplicarea prezentei decizii, pe o durată limitată, după ce i-a acordat statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta opiniile, în cazul în care Italia sau Grecia nu își respectă angajamentele în această privință.
- (16) În cazul în care orice stat membru se confruntă cu o situație de urgență similară, caracterizată printr-un aflus brusc de resortisanți din țări terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate adopta măsuri provizorii în beneficiul statului membru în cauză, în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE. Aceste măsuri pot include, dacă este cazul, suspendarea obligațiilor statului membru respectiv prevăzute în prezenta decizie.
- (17) În conformitate cu articolul 78 alineatul (3) din TFUE, măsurile prevăzute în beneficiul Italiei și al Greciei ar trebui să aibă un caracter provizoriu. O perioadă de 24 luni este rezonabilă pentru a garanta că măsurile prevăzute în prezenta decizie au un impact real în ceea ce privește sprijinirea Italiei și a Greciei pentru a face față fluxurilor migratorii semnificative pe teritoriile lor.

- (18) Măsurile privind transferul din Italia și din Grecia prevăzute în prezenta decizie implică o derogare temporară de la dispoziția prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹ potrivit căreia Italia și Grecia ar fi fost, altfel, responsabile de examinarea unei cereri de protecție internațională pe baza criteriilor prevăzute în capitolul III din regulamentul respectiv, precum și o derogare temporară de la etapele procedurale, inclusiv termenele, prevăzute la articolele 21, 22 și 29 din respectivul regulament. Celelalte dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 604/2013, inclusiv normele de punere în aplicare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei² și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei³ continuă să se aplice, inclusiv normele conținute în aceste regulamente privind obligația statelor membre care efectuează relocarea de a acoperi costurile necesare relocării unui solicitant către statul membru de transfer, privind cooperarea cu privire la relocarea între statele membre, precum și privind transmiterea de informații prin intermediul rețelei electronice de comunicații „DubliNet”.

¹ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, 29.6.2013, p. 31).

² Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 222, 5.9.2003, p. 3).

³ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei din 30 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1560/2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 39, 8.2.2014, p. 1).

Prezenta decizie implică, de asemenea, o derogare de la consimțământul solicitantului de protecție internațională, astfel cum este prevăzut la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

- (19) Măsurile de transfer nu scutesc statele membre de aplicarea integrală a Regulamentului (UE) nr. 604/2013, inclusiv a dispozițiilor referitoare la reunificarea familiei, protecția specială a minorilor neînsoțiți și nici de clauza discreționară din motive umanitare.
- (20) Pentru a decide care solicitanți și câți anume urmează să fie transferați din Italia și din Grecia, a fost necesar să se aleagă criteriile care să fie aplicate, fără a aduce atingere deciziilor la nivel național privind cererile de azil. Se are în vedere instituirea unui sistem clar și operațional, bazat pe un prag al ratei medii la nivelul Uniunii a deciziilor de acordare a protecției internaționale în cadrul procedurilor în primă instanță, raportată la numărul total, la nivelul Uniunii, al deciziilor adoptate în primă instanță privind cererile de azil prin care se solicită protecție internațională, utilizându-se cele mai recente date statistice disponibile, furnizate de Eurostat. Pe de o parte, instituirea acestui prag ar trebui să asigure, în cea mai mare măsură posibilă, faptul că toți solicitanții care au în mod clar nevoie de protecție internațională vor fi în măsură să își exercite pe deplin și rapid dreptul la protecție în statul membru de transfer. Pe de altă parte, acesta ar trebui să împiedice, în cea mai mare măsură posibilă, situațiile în care solicitanții care ar putea să primească un răspuns negativ la cererea introdusă sunt transferați către un alt stat membru, prelungind, astfel, în mod nejustificat, șederea acestora în Uniune. Un prag de 75 %, pe baza celor mai recente date trimestriale actualizate transmise de Eurostat pentru deciziile adoptate în primă instanță, ar trebui utilizat în prezenta decizie.

¹ Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare, de modificare a Deciziei 2008/381/CE a Consiliului și de abrogare a Deciziilor nr. 573/2007/CE și nr. 575/2007/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 2007/435/CE a Consiliului (JO L 150, 20.5.2014, p. 168).

- (21) Măsurile provizorii vizează reducerea presiunii considerabile exercitate asupra Italiei și a Greciei de fluxurile de solicitanți de azil, în special prin transferul unui număr considerabil de solicitanți având în mod clar nevoie de protecție internațională care au ajuns pe teritoriul Italiei sau al Greciei după data de la care prezenta decizie devine aplicabilă. Pe baza numărului total de resortisanți ai țărilor terțe care au intrat în mod neregular în Italia sau în Grecia în 2014 și a numărului persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională, ar trebui să fie transferați în total din Italia și din Grecia 40 000 de solicitanți care au în mod clar nevoie de protecție internațională. Această cifră reprezintă aproximativ 40 % din totalul resortisanților țărilor terțe având în mod clar nevoie de protecție internațională care au intrat în mod neregular în Italia și Grecia în 2014. Astfel, măsura de transfer propusă în prezenta decizie reprezintă o repartizare echitabilă a poverii între Italia și Grecia, pe de o parte, și celelalte state membre, pe de altă parte. Pe baza cifrelor totale disponibile pentru 2014 și pentru primele patru luni din 2015, care permit o comparație între Italia și Grecia, 60 % din acești solicitanți ar trebui transferați din Italia, iar 40 % din Grecia.
- (22) La 20 iulie 2015, reflectând situațiile specifice ale statelor membre, a fost adoptată prin consens o rezoluție a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind transferul din Italia și din Grecia a 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională. Pe o perioadă de doi ani, 24 000 de persoane ar trebui să fie transferate din Italia și 16 000 persoane ar trebui să fie transferate din Grecia.

- (23) Fondul pentru azil, migrație și integrare (AMIF), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 516/2014 oferă finanțare pentru operațiunile de repartizare a poverii care sunt convenite între statele membre și este deschis noilor evoluții ale politicii în acest domeniu. Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 prevede posibilitatea ca statele membre să realizeze acțiuni legate de transferul solicitanților de protecție internațională în cadrul programelor lor naționale, iar articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 prevede posibilitatea alocării unei sume forfetare de 6 000 EUR pentru fiecare beneficiar de protecție internațională transferat din alt stat membru.
- (24) În scopul de a aplica principiul solidarității și al unei repartizări echitabile a responsabilităților și ținând seama de faptul că prezenta decizie constituie o nouă etapă a politicii în acest domeniu, este oportun să se asigure că statele membre care primesc solicitanți care au în mod clar nevoie de protecție internațională, transferați din Italia și Grecia în temeiul prezentei decizii, primesc o sumă forfetară pentru fiecare persoană transferată, care este aceeași cu suma forfetară prevăzută la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014, și anume 6 000 EUR, și se acordă în conformitate cu aceleași proceduri. Pentru aceasta este necesară o derogare limitată, temporară de la articolul 18 din Regulamentul 516/2014, întrucât suma forfetară ar trebui să fie plătită pentru solicitanții transferați, și nu pentru beneficiarii de protecție internațională. O astfel de extindere temporară a domeniului de aplicare în ceea ce privește beneficiarii potențiali ai sumei forfetare este considerată o parte integrantă a mecanismului de urgență instituit prin prezenta decizie.
- (25) Este necesar să se asigure instituirea unei proceduri rapide de transfer și ca punerea în aplicare a măsurilor provizorii să fie însoțită de o cooperare administrativă strânsă între statele membre, precum și de sprijin operațional din partea EASO.

- (26) În cadrul întregii proceduri de transfer, până la transferul efectiv al solicitantului, ar trebui să se țină seama de considerentele de securitate națională și ordine publică. Cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale solicitantului, inclusiv a normelor relevante privind protecția datelor, în cazul în care un stat membru are motive întemeiate să considere că un solicitant constituie un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică, acesta ar trebui să informeze celelalte state membre cu privire la aceasta.
- (27) Atunci când se decide care solicitanți având în mod clar nevoie de protecție internațională ar trebui transferați din Italia și din Grecia, ar trebui să se acorde prioritate solicitanților vulnerabili în sensul articolelor 21 și 22 din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹. În această privință, necesitățile speciale ale solicitanților, inclusiv în ceea ce privește sănătatea, ar trebui să reprezinte criteriul principal. Interesul copilului ar trebui să fie întotdeauna considerat primordial.
- (28) În plus, pentru a decide care stat membru ar trebui să fie statul membru de transfer, ar trebui să se țină cont de calificările și caracteristicile specifice ale solicitanților respectivi, cum ar fi competențele lor lingvistice, precum și de alte indicații individuale bazate pe legături familiale, culturale sau sociale dovedite, care ar putea facilita integrarea acestora în statul membru de transfer. În cazul solicitanților deosebit de vulnerabili, ar trebui să se aibă în vedere capacitatea statului membru de transfer de a le oferi o asistență adecvată, precum și necesitatea de a se asigura o repartizare echitabilă a solicitanților respectivi între statele membre. Cu respectarea corespunzătoare a principiului nediscriminării, statele membre de transfer pot să își exprime, pe baza informațiilor de mai sus, preferințele cu privire la solicitanți, pe baza cărora Italia și Grecia, în consultare cu EASO și, după caz, cu ofițerii de legătură, pot să alcătuiască liste cu posibili solicitanți identificați pentru transfer în statele membre respective.

¹ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare) (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

- (29) Desemnarea de către statele membre a unor ofițeri de legătură în Italia și în Grecia ar trebui să faciliteze punerea în aplicare eficace a procedurii de transfer, inclusiv identificarea adecvată a solicitanților care ar putea fi transferați, ținând seama în special de vulnerabilitatea și de calificările acestora. În ceea ce privește atât desemnarea ofițerilor de legătură în Italia și în Grecia, cât și îndeplinirea sarcinilor acestora, statul membru de transfer și Italia și Grecia ar trebui să efectueze un schimb de informații relevante și să continue să coopereze îndeaproape pe parcursul procedurii de transfer.
- (30) Garanțiile juridice și procedurale prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 604/2013 sunt în continuare aplicabile în ceea ce privește solicitanții care fac obiectul prezentei decizii. În plus, solicitanții ar trebui să fie informați în legătură cu procedura de transfer prevăzută de prezenta decizie, iar decizia de transfer care constituie o decizie de transfer în sensul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ar trebui să le fie notificată. Având în vedere că, în temeiul dreptului Uniunii, solicitanții nu au dreptul de a alege statul membru care să fie responsabil de cererea lor de azil, aceștia ar trebui să aibă dreptul la o cale de atac eficientă împotriva deciziei de transfer, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013, exclusiv în ceea ce privește asigurarea respectării drepturilor lor fundamentale. În conformitate cu articolul 27 din respectivul regulament, statele membre pot să prevadă în dreptul lor intern faptul că recursul împotriva deciziei de transfer nu determină în mod automat suspendarea transferului solicitantului, ci că persoana în cauză are posibilitatea de a solicita suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer până la pronunțarea unei hotărâri privind recursul.

- (31) Înainte și după sosirea în statul membru de transfer, solicitanții beneficiază de drepturile și garanțiile prevăzute în Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și ale Consiliului¹ și în Directiva 2013/33/UE, inclusiv în ceea ce privește necesitățile speciale procedurale și de primire ale acestora. În plus, Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului² continuă să se aplice în ceea ce privește solicitanții care fac obiectul prezentei decizii.
- (32) Ar trebui luate măsuri pentru a se evita circulația secundară a persoanelor transferate, din statul membru de transfer către alte state membre, fapt care ar putea împiedica aplicarea eficientă a prezentei decizii. În special, solicitanții ar trebui să fie informați în legătură cu consecințele circulației neregulate ulterioare către alte state membre și cu faptul că, dacă statul membru de transfer le acordă protecție internațională, în principiu vor avea drepturile aferente protecției internaționale doar în statul membru respectiv.

¹ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

² Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și ale Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (JO L 180, 29.6.2013, p. 1).

- (33) De asemenea, în concordanță cu obiectivele stabilite în Directiva 2013/33/UE, armonizarea condițiilor de primire la nivelul statelor membre ar trebui să contribuie la limitarea circulației secundare a solicitanților de protecție internațională, influențați de diversitatea condițiilor de primire. În vederea atingerii aceluiași obiectiv, statele membre ar trebui să aibă în vedere impunerea unor obligații de raportare și oferirea unor condiții materiale de primire solicitanților de protecție internațională, care includ cazare, hrană și îmbrăcăminte exclusiv în natură, precum și, după caz, asigurarea faptului că solicitanții sunt transferați direct către statul membru de transfer. De asemenea, în timpul perioadei de examinare a cererilor de protecție internațională, astfel cum se prevede în acquis-ul în materie de azil și în acquis-ul Schengen, cu excepția unor motive umanitare grave, statele membre nu ar trebui să le ofere solicitanților documente naționale de călătorie și nici nu ar trebui să le ofere alte stimulente, cum ar fi cele de natură financiară, care ar putea facilita circulația neregulamentară a acestora către alte state membre. În cazul circulației neregulamentare către alte state membre, solicitanții ar trebui să fie trimiși înapoi în statul membru de transfer, în conformitate cu normele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

- (34) Pentru a se evita circulația secundară a beneficiarilor de protecție internațională, statele membre ar trebui, de asemenea, să informeze beneficiarii cu privire la condițiile de intrare și ședere legală în alt stat membru și ar trebui să poată impune obligații de raportare. În temeiul Directivei 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹, statele membre ar trebui să impună unui beneficiar de protecție internațională care se află în situație de ședere neregulamentară pe teritoriul lor să se întoarcă imediat în statul membru de transfer. În cazul în care persoana refuză să se întoarcă în mod voluntar, returnarea în statul membru de transfer ar trebui executată. Mai mult, în cazul returnării forțate în statul membru de transfer și dacă acest lucru este prevăzut în dreptul intern, statul membru care a executat returnarea poate decide să emită o interdicție de intrare pe teritoriul național care ar împiedica beneficiarul, pentru o anumită perioadă de timp, să reintre pe teritoriul statului membru respectiv.
- (35) Dat fiind că scopul prezentei decizii este de a soluționa o situație de urgență și de a sprijini Italia și Grecia în consolidarea sistemelor lor de azil, aceasta ar trebui să permită statelor respective să încheie, cu sprijinul Comisiei, acorduri bilaterale cu Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția privind transferul persoanelor care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei decizii. Aceste acorduri ar trebui, de asemenea, să reflecte elementele esențiale ale prezentei decizii, în special cele referitoare la procedura de transfer, drepturile și obligațiile solicitanților, precum și cele referitoare la Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

¹ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

- (36) Sprijinul specific acordat Italiei și Greciei prin intermediul mecanismului de transfer ar trebui să fie completat cu măsuri suplimentare, de la sosirea resortisanților țărilor terțe pe teritoriul Italiei sau al Greciei și până la finalizarea tuturor procedurilor aplicabile, coordonate de către EASO și de către alte agenții relevante, precum Frontex care coordonează returnarea resortisanților țărilor terțe care nu au dreptul de a rămâne pe teritoriul respectiv, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE.
- (37) Deoarece obiectivele prezentei decizii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre ci, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivelor obiective.

- (38) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (39) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, statele membre respective nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu le revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu li se aplică.
- (39) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (40) Având în vedere caracterul urgent al situației, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta decizie instituie măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei, în vederea sprijinirii acestora pentru a face față mai bine unei situații de urgență caracterizate de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe în statele membre respective.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „cerere de protecție internațională” înseamnă o cerere de protecție internațională astfel cum este definită la articolul 2 litera (h) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹;
- (b) „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;

¹ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

- (c) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat și statutul de protecție subsidiară, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (e) și, respectiv, litera (g) din Directiva 2011/95/UE;
- (d) „membri de familie” înseamnă membrii de familie definiți la articolul 2 litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;
- (e) „transfer” înseamnă transferul unui solicitant de pe teritoriul statului membru pe care criteriile prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 îl indică drept responsabil de examinarea cererii de protecție internațională a acestuia către teritoriul statului membru de transfer;
- (f) „stat membru de transfer” înseamnă statul membru care devine responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013, a unui solicitant în urma transferului său pe teritoriul acestui stat membru.

Articolul 3

Domeniu de aplicare

- (1) Transferul are loc numai în ceea ce privește un solicitant care a depus cerere de protecție internațională în Italia sau Grecia și pentru care aceste state ar fi fost altfel responsabile în temeiul criteriilor de determinare a statului membru responsabil prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013.
- (2) Transferul în temeiul prezentei decizii se efectuează numai în privința unui solicitant care aparține unei naționalități pentru care procentajul deciziilor de acordare a protecției internaționale din totalul deciziilor în primă instanță cu privire la cererile de protecție internațională, astfel cum sunt prevăzute în capitolul III din Directiva 2013/32/UE, este, în conformitate cu cele mai recente date actualizate privind cifrele medii trimestriale la nivelul Uniunii publicate de Eurostat, de cel puțin 75 %. În cazul apatrizilor, se ia în considerare țara reședinței obișnuite anterioare. Actualizările trimestriale sunt luate în considerare numai în ceea ce privește solicitanții care nu au fost deja identificați ca solicitanți care ar putea fi transferați, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din prezenta decizie.

Articolul 4

Transferul solicitanților în statele membre

În urma acordului la care s-a ajuns între statele membre prin Rezoluția din 20 iulie 2015 a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind transferul din Italia și din Grecia a 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională:

- (a) 24 000 de solicitanți se transferă din Italia către teritoriul celorlalte state membre.
- (b) 16 000 de solicitanți se transferă din Grecia către teritoriul celorlalte state membre.

Articolul 5

Procedura de transfer

- (1) În scopul cooperării administrative necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, fiecare stat membru desemnează un punct de contact național, a cărui adresă o comunică celorlalte state membre și EASO. Statele membre, în colaborare cu EASO și alte agenții relevante, adoptă toate măsurile corespunzătoare pentru a institui o cooperare directă și un schimb de informații între autoritățile competente, inclusiv referitor la motivele menționate la alineatul (7).
- (2) Statele membre indică, la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni, numărul solicitanților care pot fi transferați rapid pe teritoriul lor și alte informații relevante.

- (3) Pe baza acestor informații și cu sprijinul EASO și, dacă este cazul, al ofițerilor de legătură din statele membre menționați la alineatul (8), Italia și Grecia identifică solicitanții care ar putea fi transferați în alte state membre, cât mai curând posibil, și transmit toate informațiile relevante punctelor de contact din statele membre respective. În acest sens, se acordă prioritate solicitanților vulnerabili în sensul articolelor 21 și 22 din Directiva 2013/33/UE.
- (4) În urma aprobării statului membru de transfer, Italia și Grecia iau o decizie, cât mai curând posibil, privind transferul fiecăruia dintre solicitanții identificați către un anumit stat membru de transfer, în consultare cu EASO, și transmit solicitantului o notificare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4). Statul membru de transfer poate decide să nu aprobe transferul unui solicitant doar în cazul în care există motive întemeiate, astfel cum se prevede la alineatul (7) din prezentul articol.
- (5) Se poate propune transferul solicitanților cărora trebuie să li se preleveze amprentele digitale în temeiul obligațiilor prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 numai dacă li s-au prelevat amprente și dacă acestea au fost transmise sistemului central Eurodac, în temeiul regulamentului respectiv.
- (6) Transferul solicitantului pe teritoriul statului membru de transfer are loc cât mai curând posibil de la data notificării persoanei în cauză a deciziei privind transferul menționate la articolul 6 alineatul (4). Italia și Grecia transmit statului membru de transfer data și ora transferului, precum și alte informații relevante.

- (7) Statele membre își rezervă dreptul de a refuza transferul unui solicitant numai dacă există motive întemeiate de a-l considera drept un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a acestora sau atunci când există motive serioase pentru a aplica dispozițiile privind excluderea prevăzute la articolele 12 și 17 din Directiva 2011/95/UE.
- (8) Pentru punerea în aplicare a tuturor aspectelor procedurii de transfer descrise la prezentul articol, statele membre pot decide, în urma schimbului de informații relevante, să numească ofițeri de legătură în Italia și în Grecia.
- (9) În conformitate cu acquis-ul UE, statele membre pun în aplicare pe deplin obligațiile care le revin. În consecință, identificarea, înregistrarea și prelevarea de amprente digitale pentru procedura de transfer sunt garantate de către Italia și Grecia și sunt prevăzute facilitățile necesare. Solicitanții care se sustrag procedurii de transfer nu vor mai beneficia de transfer.
- (10) Procedura de transfer prevăzută la prezentul articol se finalizează cât mai repede posibil și în termen de cel mult două luni de la indicațiile date de către statul membru de transfer, astfel cum se prevede la alineatul (2), cu excepția cazului în care aprobarea din partea statului membru de transfer menționată la alineatul (4) are loc cu mai puțin de două săptămâni înainte de expirarea acestei perioade de două luni. În acest caz, termenul de finalizare a procedurii de transfer poate fi prelungit pentru o nouă perioadă care nu depășește două săptămâni. În plus, acest termen poate fi, de asemenea, prelungit cu încă o perioadă de patru săptămâni, după caz, în situația în care Italia sau Grecia justifică obiectiv obstacole de ordin practic care împiedică efectuarea transferului.

În cazul în care procedura de transfer nu este finalizată în acest termen și cu excepția situației în care Italia și Grecia convin cu statul membru de transfer asupra unei prelungiri rezonabile a termenului, Italia și Grecia rămân responsabile de examinarea cererii de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

- (11) În urma transferului solicitantului, statul membru de transfer prelevă amprente digitale ale solicitantului și le transmite sistemului central Eurodac în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 și actualizează seturile de date în conformitate cu articolul 10 și, după caz, cu articolul 18 din regulamentul respectiv.

Articolul 6

Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională care fac obiectul prezentei decizii

- (1) Atunci când pun în aplicare prezenta decizie, statele membre acordă o importanță primordială intereselor copilului.
- (2) Statele membre se asigură că membrii de familie care intră sub incidența prezentei decizii sunt transferați pe teritoriul aceluiași stat membru.
- (3) Înainte de a lua decizia privind transferul unui solicitant, Italia și Grecia informează solicitantul, într-o limbă pe care acesta o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, în legătură cu procedura de transfer prevăzută în prezenta decizie.
- (4) După luarea deciziei de a transfera un solicitant și înainte de transferul efectiv, Italia și Grecia notifică în scris persoanei în cauză decizia privind transferul. Decizia respectivă indică statul membru de transfer.

- (5) Dacă un solicitant sau un beneficiar de protecție internațională intră pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de transfer fără să îndeplinească condițiile de ședere în acel alt stat membru, acestuia i se cere să se întoarcă imediat. Statul membru de transfer reprimește persoana respectivă.

Articolul 7

Srijin operațional pentru Italia și Grecia

- (1) Pentru a sprijini Italia și Grecia pentru a face față mai bine presiunii excepționale asupra sistemelor lor de azil și de migrație cauzate de creșterea actuală a presiunii migrației asupra frontierelor lor externe, statele membre, în cooperare cu Italia și Grecia, își intensifică sprijinul operațional în domeniul protecției internaționale prin intermediul unor activități pertinente coordonate de EASO, Frontex și de alte agenții relevante, în special prin furnizarea, după caz, de experți naționali pentru următoarele activități de sprijin:
- (a) verificarea resortisanților țărilor terțe care sosesc în Italia și în Grecia, inclusiv identificarea lor clară, prelevarea amprentelor și înregistrarea, precum și, după caz, înregistrarea și prelucrarea inițială a cererilor lor de protecție internațională, la cererea Italiei sau a Greciei;
 - (b) furnizarea informațiilor și a asistenței specifice de care pot avea nevoie solicitanții sau solicitanții potențiali care ar putea face obiectul transferului în temeiul prezentei decizii;
 - (c) pregătirea și organizarea operațiunilor de returnare a resortisanților țărilor terțe care fie nu au solicitat protecție internațională sau al căror drept de a rămâne pe teritoriu a încetat.

- (2) Pe lângă sprijinul acordat în temeiul alineatului (1) și în scopul facilitării punerii în aplicare a tuturor etapelor procedurii de transfer, se furnizează un sprijin specific, după caz, Italiei și Greciei prin intermediul unor activități pertinente coordonate de EASO, Frontex și de alte agenții relevante.

Articolul 8

Măsuri complementare care urmează a fi luate de Italia și de Grecia

- (1) Atât Italia, cât și Grecia prezintă Comisiei, la ...*, o foaie de parcurs care să includă măsuri adecvate în materie de azil, primire inițială și returnare, prin care să se consolideze capacitatea, calitatea și eficiența sistemelor lor din aceste domenii, precum și măsuri de asigurare a punerii în aplicare adecvate a prezentei decizii. Italia și Grecia pun pe deplin în aplicare foaia de parcurs respectivă.
- (2) În cazul în care Italia sau Grecia nu respectă obligațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia poate decide, după ce i-a oferit statului membru în cauză oportunitatea de a-și prezenta opiniile, să suspende aplicarea prezentei decizii în ceea ce privește statul membru respectiv pentru o perioadă de până la trei luni. Comisia poate decide să prelungească această suspendare o dată, pentru o perioadă suplimentară de până la trei luni. Suspendarea respectivă nu aduce atingere transferului solicitanților care se află în așteptare în urma aprobării statului membru de transfer în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

* JO: a se introduce data intrării în vigoare a prezentei decizii.

Articolul 9
Situații de urgență suplimentare

În cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate adopta măsuri provizorii în beneficiul statului membru în cauză, în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE. Aceste măsuri pot include, după caz, suspendarea participării statului membru respectiv la transfer, astfel cum este prevăzut în prezenta decizie, precum și posibile măsuri compensatorii pentru Italia și Grecia.

Articolul 10
Sprijin financiar

Statul membru de transfer primește o sumă forfetară de 6 000 EUR pentru fiecare persoană relocată în temeiul prezentei decizii. Acest sprijin financiar este implementat prin aplicarea procedurilor prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014.

Articolul 11
Cooperarea cu statele asociate

Cu sprijinul Comisiei, se pot încheia acorduri bilaterale între Italia și, respectiv, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția și între Grecia și, respectiv, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția privind transferul solicitanților de pe teritoriul Italiei și al Greciei pe teritoriul unuia dintre aceste state. Elementele principale ale prezentei decizii, în special cele referitoare la procedura de transfer și la drepturile și obligațiile solicitanților, sunt luate în considerare în mod corespunzător în cadrul acordurilor respective.

Articolul 12
Raportare

Pe baza informațiilor furnizate de către statele membre și agențiile relevante, Comisia raportează Consiliului, o dată la șase luni, cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii.

De asemenea, pe baza informațiilor furnizate de Italia și Grecia, Comisia raportează Consiliului, o dată la șase luni, cu privire la punerea în aplicare a foilor de parcurs menționate la articolul 8.

Articolul 13
Intrarea în vigoare

- (1) Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezenta decizie se aplică până la ...*.
- (3) Prezenta decizie se aplică persoanelor care intră pe teritoriul Italiei sau al Greciei începând cu ...** și până la ...*, precum și solicitanților care au ajuns pe teritoriul respectivelor state membre începând cu ...***.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele

* JO: a se introduce data: 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei decizii.

** JO: a se introduce data intrării în vigoare a prezentei decizii.

*** JO: a se introduce data: o lună înainte de data intrării în vigoare a prezentei decizii.